

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martyrologium Ecclesiae Germanicae Perpetuum

Beck, Matthias Friedrich

Augustae Vindel., 1687

IV. De Possessore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38424

Augustanæ Episcopus, qui secundum Æneam Sylvium & Appendicem Hist. Lomb. legendâ 196. Seculo IX. sed juxta alios X. Seculo vixit, & per Johannem Romanum Pontificem in Divorum consortio locum accepit Ann. 992. ut in Historia Bambergensi annotatur, Magdeb. Cent. X. cap. VI fol. 331. & quæ sunt loca alia, quæ Martyrologium hoc recentioris esse ævi convincunt.

§. II. Ecquid verò ad hæc, quæ Martyrologium hoc recentioris esse ævi coarguunt, loca est reponendum? Num dicemus de nostro, quod Bollandus in Præfat. ad Abbatem Latientem cap. IV. §. 4. fol. 46. de S. Willibrordi Epternacensi, & Florentinius de edito abs se vetustiori Ecclesiæ Occid. Martyrologio asserunt, *multa postea adjecta* passim fuisse? Sed obstat, quod eodē prorsus Characterē Martyrologiū, dico Martyrologium, Necrologiū enim aliā atque diversa manu est exaratum, de quo suo loco) totum sit conscriptum! Quod hac in re sentio, illud est: Autographum, ex quo, non tamen inmediate, Nostrum est desumptum Apographum, Seculo VII. exaratum fuisse, nam de hoc dubitare vetamur nostræ membranæ clausulâ superius citatâ; ex altero vero exemplo, quod per bina vel trina etiam secula à diversis est interpolatum atque auctum, nostrum esse descriptum Codicem: ut ita Primus Martyrologii hujus Auctor VII. Librarius verò membranæ nostræ Decimo Seculo vixisse videatur.

CAP. IV.

DE

POSSESSORE.

§. I.

Cui vero Martyrologium hoc descriptum olim atque usurpatum est Ecclesiæ? Nam proprium atque peculiare fuisse certæ cuidam Ecclesiæ, non finit nos dubitare ad-

D 3

jectum,

jectum Necrologium, in quo ab initio statim ad d. III. Cal. Jan. hæc sunt annotata: *Ludewich, qui pro remedio anime sue & Uxoris sue, Lugardis, contulit huic ECCLESIE curtim &c.* & ad diem VI. Calend. Novemb. hæc leguntur: *Engilrat dedit jugeram unam ad istam ECCLESIAM*; quæ verò sit hæc Ecclesia, in ipso Martyrologio non est expressum.

§. 2. Presbyterorum juxta atque Monachorum dies anniversarii in eo annotantur, ut videri possit, Presbyteros & Monachos hîc cohabitavisse; Presbyteri nominantur *Adelhelmus, Amezzo, Cezolfus, Giselbrecht atq; Landolt*: & Monachi *Folgerni, Ribpert atque Voto*. Quos verò, evolvens Magdeburgensium Centurias VIII. IX. X. XI. XII. & XIII. investigare non potui: Adelhelmus Diaconus fuit Ecclesiæ Moguntinæ Seculo IX. Giselbertus, Episcopus Rofensis, Cent. XII. memoratur. Landoaldi, Archipresbyteri Trajectensis, meminit Browerus in Annalibus Trevirensibus, fol. 354. & Molanus, in Indiculo Sanctorum Belgii; qui verò dubio procul diversi sunt ab iis, qui hîc memorantur.

§. 3. Observo Florentinum loc. cit. Admonit. VI. fol. 30. ex iis, quod in edito Martyrologio die 3. Septembris, *In Aquileja ingressio reliquiarum SS. Andrea Apost. Luca & Jobannis, Dein Ravennæ Episcoporum natales dies diligentius; quàm reliquiarum Italie Urbium; porrò res ad Fontanella in Gallia Cœnobium spectantes, dedicatio præsertim Ecclesiæ illius, & minutiora quadam de S. Ausberto Episcopo, cum frequenti memoria illius Cœnobii Beatorum, atque tandem crebræ Sanctorum Ecclesiæ in Gallia Lugdunensi Antissiodorensis memoriæ annotentur, colligere, Martyrologium, quod publicavit, Aquileja olim & Ravennæ in Italia, atque in Gallia Fontanella atque Antissiodori hæsisse, & à Monachis Clericisque dictorum locorum augmenta accepisse: Simili igitur modo & nos colligamus licet, Martyrologium, quod damus, in Francia Germaniavæ nostra, *Turonis, Metis, Treviri, Alitona* in Territorio Argentoratensi,*

ratenſi , alibiſque locorum uſurpatum antiquitùs fuiſſe , quoniam purpuratis Literis , (perinde atque Sanctorum Apoſtolorum aliiq; dies feſti) Mauriti , Lucia , Paulini , Otilia natales dies ſunt annotati , quorum reliquia Turonis , Metis , Treviri , Altitona aſſervari dicuntur , quemadmodum Gregorius Turonenſis Hiſt. Franc. lib. X. cap. 31. apud Baronium in Annot. ad diem 22. Septembr. & Sigebertus , de Viris Illuſtribus , cap. ult. apud Molanum in Annot. ad 13. Decemb. atque Idem loc. cit. apud Baronium in Annot. ad 31. Auguſti referunt . Licet enim SS. Martyres ab omnibus in univerſum Eccleſiis memorentur , eorum tamen memoria apud eas Eccleſias , quæ reliquias eorum aſſervabant , ſolemniore , quorundam etiam peculiare fuerunt , quemadmodum hodieque in Miſſalibus & Breviariis ſingularum Eccleſiarum ii Sancti rubricâ exprimiuntur , qui domeſtici ſunt , & quodammodo appropriati . Confer. infra cap. VI. §. 3. Ut tamen addubitem , Martyrologium noſtrum Turonenſis Eccleſiæ fuiſſe , facit , quod Martini , Epiſc. Turonenſis , feſtus dies non ſit annotatus rubricâ , qui tamen in Ru- nico Calendario , apud Maurolyum , Galeſinium , Thummium &c. inter feſtos dies recenſetur .

§. 4. Veteris Francicæ , vel , quod malo , Germanicæ cu- juſdam Eccleſiæ uſui martyrologium hoc antehac inſerviſſe , ex eo etiam conſpicere licet , quia Annum à 25. Decembr. ritu Angliſ , Daniſ , ut & Germanis , Francisque recepto , adeoque à feſto Nata- litio , *Mædrenech* , Anglo-Saxonice ſeu Germanice dicto , incipit , vid. quæ capite ſuperiori diximus . Præterea Propria , quæ in Necrologio occurrunt , nomina ; Marium juxta atque ſceminarum , Germanica eſſe , laudatis Nationibus uſitata , nemo inſitiari poteſt . Obſervo tamen , Argentorateneſes Epiſcopos atq; Sanctos dili- genter admodum annotatos eſſe , Aureliam , Arbogaſtum , Floren- tium , Attalam , paucis aliis memoratam , & Otiliam , etiam ru- bricâ notatam ; conjectura igitur mea eſt , martyrologium hoc noſtrum

nostrum Ecclesiæ vel certè Diœcesis Argentoratensis olim fuisse, præsertim cum, ut statim dicemus, inde membranam fuerimus nacti.

§. 5. Utut verò Martyrologium hoc certæ cuidam, seu Francicæ, seu quod malo, Germanicæ Ecclesiæ peculiare fuerit, quæ Necrologium, & Martyrologii quoque aliquam, minimam tamen, partem, quod Valesius Calendarium vult vocari, in Dissertat. de Martyrol. Rosweydiano, commune tamen idem fuit quæ maximam Martyrologii partem, totius Ecclesiæ seu Francicæ, seu Germanicæ, imò Universæ Latinæ Occidentalis; quæ idèò annotamus, ne quis forte nobis vitio vertat, Martyrologium hoc in frontispicio libelli Ecclesiæ Germanicæ nobis dictum esse.

§. 6. Sed instes: Atqui Bonifacius Germanorum Apostolus vulgò audit, qui verò Seculo VIII. ad convertendos Germanos missus fuit; qui igitur Martyrologium hoc, quod, ut dicitur, VII. jam Seculo primùm consignatum fuit, Ecclesiæ Germanicæ vocari potest, quæ ante Bonifacii, Apostoli, adventum nulla fuit? Sed responderetur: jam ante adventum Bonifacii in Germania nostra Ecclesias, aliorum præconio hinc inde plantatas, fuisse, vid. Christ. Lehmannus in Chron. Spirensi lib. I. cap. 28. Joan. Henricus Urfinus, lib. II. cap. I. de Ecclesiarum Germanicarum origine atque progressu, & Dn. Joannes Schilterus lib. I. cap. IV. de Libertate Ecclesiarum Germanicarum; unde, ne longè abeamus, in hoc ipso Martyrologio, Paulinus Trevirensis, Adelphus Metensis, Aureus Moguntinus, Arbogastus Argentinensis, aliiq; Germaniæ S. Bonifacio priores, recensentur. Neq; verò, quæ hîc asseruimus, de Autographo seu Prototypo, quod VII. conditum est Seculo, intelligi volumus, sed de Apographo, VIII. IX. vel etiam seculo X. descripto, imò Necrologium, in quo Ecclesiæ, tanquam Possessoris, mentio fit,

&

& Germanica defunctorum nomina habentur, XI. vel posteriori etiam seculo literis esse consignatum, si quis contendat, repugnantes nos haut habebit. Monachos in urbem Argentinam (si tamen ejus Ecclesiæ membrana hæc fuit) anno demum 1273. receptos esse, Magdeb. Cent. XIII. fol. 1059. tradunt.

§. 7. Nuperrimè membrana hæc delituit Argentorati, quò fortassis à Trevirensi vicina, vel alia Ecclesia Germanica, retrolapsis annis vel seculis est delata; Hinc ante biennium, cum multis aliis membranis huc, Augustam, est advecta, in eum finem comparata, ut aurum argentumque eâ involvendum malleo in tenuissimas laminas contunderetur: ab incude ego eripui, & ab instante jamjam interitu vindicavi, unà cum fragmento Martyrologii Alsaticæ cujusdam Ecclesiæ, Seculo XII. à Carolo quodam, Præposito, fundatæ. Ne verò invento inter quisquilias thesauro tam pretioso solus gauderem, vel tam insignis Vetustatis Monumentum, quod aliquandiu in tenebris delituit, cum blattis decertans, nuper verò à præsentissimo periculo liberatum, intercideret, tot jam seculis superstes, publicare, cum omne bonum sui communicativum sit, volui, quod etiam Lectorem benevole esse accepturum, omnino spero.

E

CAP.